

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266868544.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Den anden underdeel til Jorderig mon høre.
Paa Dansk Maal *Æther* er en ting klar, Lius oc blanker
Som med sit Straale-Lius om Verden viide vanker,
Oc som en Krone blank den mørke Sal bepryder,
Saa oc det *æther* liust al Jorderiige fryder.
Det samme riige klart (vi Stierne Himle kalde)
Er af den puurist' art, ofvr Elementer alle,
At det vel kaldis maae, essentien den femte
Af *Chaos extrahert*, som dette Huus beqvemte,
Det *corpus* er saa stoort, at Jorden der mod regned
Er som en liden Prick paa største Tafle tegned.
Der findis Stierner oc, langt størr', end Jorden, mange
En deel meer' end sex oc halffemsindstive gange.
Det er oc gandske blødt, subtiligt, puurt oc svefvigt,
Dog u-forslideligt, oc raskt, som det var ævigt.
End kand det oc sin Kraft sit Lius oc Liif udsende.
Igiennem Skyen tyck til Jordens yderst' ende,
Vel løber Hinden fast, men Himmelen end Snarer,
Thi den i Nat oc Dag al Jordens Kreds omfarer,
At den oc Cirkel viis sig runden om forføjer,
Som Skriften det beviis, saa det mig vel fornøjer.
Nok er det Stierne-huus een Sphæriske Figuure,
Ja gandske klodde-rundt, thi Gud gaf den Natuure,
At det Piil-fluxe løb af ingen kanter hindris,
Oc ej af noget stød kand tønris oc forsplindris.
Nu spørgis ydermeer, om samme Slot oc Fæste
Er mange Lofte højt, oc hvad der er for Gæste,
Hvordan ders Klæder staaer, hvad hver i Skiolden fører,
Hvad de for Titel bær, hvordan de dantsen rører?
Vel er det sant oc vist at Himmelen den høje,
Slet ingen Sphærer hâr, ej loft at sammenføje.
Ej *orbes* findis der, som Stierner foort omdrifve,
Men hver sig rører self, som lærde det beskrifve.
Dog som den højste Gud den u-begriblig Aande
Den ævig Skabermænd vor Fader, Liif det sande.